

Publicerad 2013-05-25 17:43 av lillonea

I misslyckandet av att bemästra oceanen

Djupare och djupare ner

I det mörka blå

Där ingen kan kontrollera mig

Där ingen kan se mig

Se mig och mina fel

Mina misstag

Och jag sjunker djupare och djupare

I ett hav utan botten

Som om jag var betong

Sjunker jag ner mot

Den obefintliga bottnen

Och jag kan inte andas

Kan inte se

Och av kylan domnar jag bort

Omöjligt att avgöra min

Existens

Och där blir jag stilla

Som ett objekt att stirra på

Kan ni stirra på mig genom

Isen

Isen som lagt sig som en tjock hinna

Som ett skyltfönster

Kan jag användas som ett

Utställningsexemplar

Och ni kan säga

Så här

Så här lågt får ni aldrig sjunka

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lillonea med Poeter.se id #30900 innehar upphovsrätten